కథా కౌముది

సెంటిమెంట్ - వారణాసి నాగలక్ష్మి

ఉదయపు నడక పూర్తై ఇంట్లోకి అడుగుపెడుతుంటే ఫోను మోగింది. పిల్లల్ని బాత్‌రూముల్లోకి తరిమి, ఫోను తీసింది రాధ. అవతలివైపు జానకి పలికింది.

"ఏమిటమ్మా విశేషం? పొద్దున్నే ఫోను చేశావు? నాన్నగారెలా ఉన్నారు?" అడిగింది రాధ.

"ఏం లేదే.. ఇంటి ఆడపడుచులకి ఈ నెల్లో ఆకుపచ్చ చీరలు, గాజులు పెడితే పుట్టింటివాళ్ళకి చాలా శుభం జరుగుతుందటే. ఇక్కడంతా చెప్పుకుంటున్నారు! నాక్కూడా నీకూ, అక్కయ్యకీ అలా పెట్టుకోవాలని ఉంది. నీకు నచ్చిన చీరేదైనా ఆకుపచ్చరంగులో కొని ఉంచుకో. ఎంతైతే అంత నే వచ్చాక ఇస్తా. వచ్చేవారం శీనుగాడి పెళ్ళికోసం హైదరాబాద్ వస్తున్నాం కదా. అపుడు నీకు పెడతాను" అంది జానకి.

రాధ నవ్వింది. "ఏమిటమ్మా నువ్వు? రెండునెల్ల క్రితమేగా పుట్టినరోజుకి చీర కొనిపెట్టావు! ఇలాంటివన్నీ ఎలా పుడతాయో తెలుసా? ఏ బట్టల మిల్లువాళ్ళకో ఆ రంగు చీరలు మిగిలిపోయి ఉంటాయి. లేదా ఏ ఆడపడుచుకో పుట్టింటినుంచి చీర సంపాదించాలనిపించిందేమో. అదీ కాకపోతే మార్కెట్ డల్‌గా ఉందని వందనా బ్రదర్స్ వాళ్ళో, స్పందన సిస్టర్స్ వాళ్ళో మంచి ఉపాయం కనిపెట్టి ఉంటారు" అంది.

"నువ్వలా అనకే రాధా! దీనిలో నీకేం నష్టం చెప్పు. పుట్టింటికి శుభం అంటున్నారు. మాకోసమే అడుగుతున్నాను. నువ్వు కొనుక్కోకపోతే నాకు నచ్చినదేదో నేనే కొని తెస్తాను. నచ్చితే ఆఫీసుకి కట్టుకో. నచ్చకపోతే ఇంట్లో వాడెయ్యి" నొచ్చుకుంటూ అంది జానకి.

"అమ్మా! నిన్ను బాధపెట్టాలని కాదు. ఇలా 'పుట్టింటికి మంచిది', అన్న దమ్ములకి శుభం', 'భర్తకి దీర్ఘాయుష్షు'..... ఇలాంటి సెంటిమెంట్లు తగిలిస్తే జనం తు.చ తప్పకుండా వింటారు. చెప్పినవన్నీ వేలం వెర్రిగా కొంటారు. ఎంత ఖర్చయినా ఏదో మంచి జరుగుతుందని, లేదా అలా చెయ్యకపోతే ఏదో అశుభం జరుగుతుందేమో అని అప్పు తెచ్చయినా ఆ పని చేస్తారు! నాలాంటి వాళ్ళకేమో 'అయ్యో! వాళ్ళు శుభం జరుగుతుందని అడుగుతుంటే వద్దనడం తప్పు కదా' అనిపిస్తుంది. అవునా? కాదా?" అంది రాధ అనునయంగా.

"అబ్బా! ఈ సొదంతా చెప్పకే నాకు. అక్కయ్యకేం చెప్పినా ఎదురు చెప్పకుండా వింటుంది. నువ్వే ఇలా వాదించి విసిగిస్తావు. మా కిష్టమై పెడుతుంటే పుచ్చుకుందుకు నీకేమిటే?" విసుక్కుంది జానకి.

"సరే తల్లీ. ఏదో పెళ్ళి చేశారు, పురుళ్ళుపోశారు. ఇప్పుడేమో నాన్నగారు రిటైరైపోయారా! మీకొచ్చే ఆ కాస్త ఆదాయంలో ఇలాంటి మూఢనమ్మకాల్ని పెంచి పోషించడం, ఇబ్బంది పడడం ఎందుకని అన్నాను" అంది రాధ

"సర్లే. ఇంక ఆ చర్చ వదిలేసి విషయం చెప్పు. నువ్వు కొని ఉంచుతావా? లేదంటే ఇక్కడ కొని తెస్తాను" అంది జానకి.

"నీకెలా వీలో చెప్పమ్మా. అలాగే చేస్తా' అంది రాధ

"నీకు నచ్చింది కొని ఉంచు తల్లీ . నీ ఎన్నిక బావుంటుంది" ప్రేమగా అంది జానకి.

నిట్టూర్చి "సరే" అంది రాధ.

పిల్లల కుశలం అడిగి పెట్టేసింది జానకి. గబగబా తయారై ఎవరి దారిన వాళ్ళు స్కూళ్ళకీ ఆఫీసులకీ వెళ్ళారు. దారిలో తల్లితో తన సంభాషణ గుర్తుచేసుకుంటూ 'పెరిగిన వాతావరణాన్ని బట్టి, కుటుంబ నేపథ్యాన్ని బట్టి అందరికీ ఏవో నమ్మకాలు ఏర్పడుతాయి. అవికాక ఇతరులకోసం కొన్ని ఆచారాలూ పద్ధతులూ గుడ్డిగా పాటిస్తూ ఉంటాం. బట్టలైనా, వస్తువులైనా ప్రేమతో ఇచ్చి పుచ్చుకోవడం వల్ల ఎంతో సంతోషం కలుగుతుంది. కానీ ఈ పెట్టుపోతలు పాటించి తీరాల్సినవై బరువుగా అయిపోకూడదు, అనుకుంది రాధ. ఆటో పోస్టాఫీసు దాటుతుంటే కిందటి వారం రోడ్డుకడ్డంగా నల్లపిల్లి పరుగెత్తడం గుర్తొచ్చింది. ఆ రోజు తనకి డిపార్ట్‌మెంటల్ టెస్ట్ ఉండింది. ఇన్ని కబుర్లు చెప్పే తనక్కూడా ఆ వేళ కొంచెం ఆదుర్దా కలిగింది! మళ్ళీ తనకి తనే సర్ది చెప్పుకుని చిన్నప్పుడు తడిబట్టతో పలక తుడుచుకున్నట్టుగా బుర్రలోంచి ఆ భయాన్ని తుడిచేసుకుంది. ఆ అనుమానమే గనక తన బుర్రలో పాతుకుని ఉంటే పరీక్షలో ఏదో పొరపాటు చేసి ఉండేదే అలా తన భావాన్ని సరిచేసుకోవడం వల్లే పరీక్షలో అన్నీ చక్కగా రాసింది. దాంతో నల్లపిల్లి భయం పోయింది. 'ఇంకోసారి ఏదేనా అనుకోనిది జరిగినా దాన్ని నల్లపిల్లితో ముడిపెట్టదు తను' అని నవ్వుకుంది.

ఆఫీసులో మధ్యాహ్నభోజనం వరకు మామూలుగా జరిగిపోయింది. రోజూలాగే లంచ్ టైంలో నవీన వచ్చింది కలిసి తినడానికి. కబుర్లు చెప్పుకుంటూ తింటుండగా హఠాత్తుగా నుదురు మునివేళ్ళతో కొట్టుకుంటూ "అయ్యో" అంది నవీన.

"ఏమైంది?" కంగారుగా అడిగింది రాధ.

"ఎన్నిసార్లు అనుకున్నా వచ్చేముందు మర్చిపోయా..ఛీ. ఈ మధ్య మతి మరుపు ఎక్కువైపోయింది" తనని తనే తిట్టుకుంటూ అంది నవీన.

"ఏమిటో చెప్పవోయ్ నీ సస్పెన్స్ బంగారంగానూ"

"అదికాదు రాధా! మా అబ్బాయి ఎమ్‌సెట్ అప్లికేషన్ ఇవాళ పోస్టు చెయ్యాలి. హడావిడిలో మర్చిపోయి వచ్చేశా. నామీద నాకే కోపం వస్తోంది. ఇప్పుడేం చెయ్యనూ?" అంది నవీన.

"అయ్యో! ఎప్పుడూ లాస్ట్ డేట్?" అడిగింది రాధ.

"టైమింకా ఉందిలే. వాడి నక్షత్రానికి ఇవాళ పోస్ట్ చేస్తే మంచిదన్నారు మా అత్తగారు ఆ కవరు కాస్తా టీవీ మీద పెట్టి మర్చిపోయి వచ్చా" చిరాకు పడిపోతూ అంది.

"నవీనా! నీ పేరేమిటి? నీ ఆలోచనలేమిటి?" నవ్వుతూ అంది రాధ.

"అలా అనకు రాధా! నాకు చాలా నమ్మకం తిధి, వార, నక్షత్రాల్లో అప్లికేషన్ ఫిల్ చేయడం కూడా అత్తగారు పెట్టిన ముహూర్తంలోనే మొదలు పెట్టాం. సరేలే... ఇదంతా ఎవరితోనూ చర్చించకు. ఎవరి అభిప్రాయాలు వాళ్ళు అడక్కపోయినా వినిపిస్తారు.

నా నమ్మకాలు నావి. నేనిప్పుడే ఇంటికెళ్ళి, అది పోస్ట్ చేసి, లంచ్ బ్రేక్ అయేలోపు వచ్చేస్తా" అంటూనే తింటున్న డబ్బా మూతపెట్టేసి వెళ్ళిపోయింది నవీన.

రాధ ఆలోచిస్తూ భోజనం పూర్తిచేసి పనిలో నిమగ్నమైంది. నవీన తిరిగివచ్చేసరికి అరగంట లేటైంది. సెక్షన్ హెడ్ చేత అక్షింతలు వేయించుకున్నా నవీన మొహంలో ఏదో స్థిమితం కనిపించింది రాధకి. 'అలావెళ్ళి ఉండకపోతే, ఆ పరీక్ష పూర్తై రిజల్ట్స్ వచ్చేవరకు ఈవిడకి మనసు మనసులో ఉండేదికాదు. ఇపుడైనా వాళ్ళబ్బాయికి మంచి రాంక్ వస్తే ఈ ముహూర్తబలమే అనిపిస్తుంది తనకి. రాకపోతే మాత్రం వాడి జాతకంలో ఆయోగం లేదనిపిస్తుంది!' అనుకుంది.

సాయంత్రం ఇంటికొస్తూ దారిలో అలవాటైన బట్టలషాపు దగ్గర ఆగింది, ఏదో ఓ చీర తీసుకెళితే తల్లి చెప్పిన పని అయిపోతుంది కదా అని.

"ఆకు పచ్చ రంగులో..." అంటూ రాధ పూర్తిగా చెప్పకముందే "ఆడపడుచు చీరలా మేడమ్?" అంటూ ఇరవై చీరలదాకా తెచ్చిపడేశాడు, వాటిలో సామాన్యమైన ధరలో ఒక నేత చీర తీసుకుని బిల్లు చెల్లించి ఇల్లు చేరింది.

"ఏమిట్రా అది? హోంవర్క్ తర్వాతే టీవీ అని చెప్పాకదా. ఇవాళేమయింది?" అడిగింది.

"అమ్మా ప్లీజ్! రేపు సెలవు. తర్వాత చేసుకుంటామమ్మా ప్లీజ్" ఇద్దరూ ఏకకంఠంతో అన్నారు.

"రేపెందుకర్రా సెలవూ?"

"స్కూల్ మూసే టైంకి ఎవరో గ్రేట్‌మాన్ పోయారని తెలిసిందట. అందుకే..." టీవీకి కళ్ళప్పగించి, తల్లికి ముక్తసరిగా జవాబు చెప్పారిద్దరూ.

"ఎవరేనా గొప్పవ్యక్తి చనిపోతే స్కూళ్ళూ, ఆఫీసులూ మానేసి ఏం సాధిస్తుందో ఈ ప్రభుత్వం, అనుకుని అంత నిమగ్నమై చూస్తున్న ఆ సినిమా ఏమిటా అని అటువైపో చూపు పడేసింది. రకరకాల శకునాల నేపథ్యంలో తీసిన ఇంగ్లీష్ సినిమా అది. ఉసూరుమనుకుంటూ 'అది పిల్లలు చూడాల్సిన సినిమా కాదని, డిస్కవరీ ఛానెల్‌లాంటివేవైనా చూస్తామంటే ఊరుకుంటానని లేకపోతే టీవీ కట్టేస్తాన'ని ఖచ్చితంగా చెప్పింది. పిల్లలు గొడవ చేస్తే అలాంటి సినిమాల వల్ల ఎలాంటి మనస్తత్వం అలవాటవుతుందో అనునయంగా వివరించి చెప్పి, వాళ్ళతోపాటు కాసేపు కార్టూన్ నెట్‌వర్క్ చూసి, మెల్లిగా తన పనిలోకి ప్రవేశించింది. ఆలోచిస్తూ "ఈ పిల్లలు సెలవు కావాలనిపించినపుడల్లా 'ఎవరేనా వి.ఐ.పి. పోతే బావుణ్ణు' అనుకోవడం తన చెవులతో ఎన్నోసార్లు వింది! ఈ సెలవు రోజు వీళ్ళు చేసే గొప్ప పనేమిటంటే ఇలాంటి పనికిరాని సినిమాలు చూడ్డమో, పగటి నిద్ర పోయి బద్దకం పెంచుకోవడమో! ఏ వ్యక్తి మరణం వల్ల ఈ సెలవు దొరికిందో, ఆయన ఆదర్శాలకి పూర్తి వ్యతిరేకమైన పనులే తొంభైశాతం మంది చేస్తారు ఆరోజు! దీని బదులు రెండు నిమిషాలు మౌనం పాటించి, ఆ వ్యక్తి పేర అతనికి సంబంధించిన రంగంలో స్కాలర్‌షిప్పులో, అవార్డులో ప్రకటించకూడదూ" అనుకుంది.

పదిరోజులు గడిచాయి. మేనల్లుడి పెళ్ళికోసం జానకి, మధుమూర్తి హైదరాబాద్ వచ్చారు. పొద్దున్నే ఆకుకూర కొని తెస్తున్న రాధను చూసి "ఇవాళ సోమవారం కదా" అంది జానకి.

"అవును. ఏం?" అడిగింది రాధ.

"సోమవారం తోటకూర కొనకూడదన్నారే సుందరత్తయ్యగారూ"

"అబ్బా ఎందుకటా?"

"ఎందుకోలే!" విసుగ్గా అని "అన్నీ చెప్పాలి నీకు ఆ ఒక్క రోజూ కొనకపోతే ఏంపోయింది? ఎన్ని రకాల ఆకుకూరలున్నాయి? అదే కొనాలా ఆ రోజు?" చిరాకుపడింది జానకి.

"ఎందుకో చెప్పనా? పిల్లలు తోటకూరకాడల్లా వాడిపోతారని కాబోలు! వారంలో మొదటిరోజు కాస్త జాగ్రత్తగా ఉంటే మంచిది కదా!" పరిహాసంగా అంటూ `ఎందుకో జవాబు తెలియనప్పుడల్లా అమ్మకి చిరాకొచ్చేస్తుంది` అనుకుంది మనసులో నవ్వుకుంటూ.

"నీకెలా తెలుసు?" అడిగింది జానకి రాధ వేళాకోళం తెలిసినా.

"అలాంటిదే ఏదో ఒక గుచ్చుకునే సెంటిమెంట్ తగిలించకపోతే మూర్ఖజనం వినరుగదా" అంది రాధ.

"అన్నిటికీ అలాగే అంటావే"

"అదికాదమ్మా. నిన్నమొన్న ఆ చీర నాకు పెట్టేటపుడు `దూలం కింద బొట్టుపెట్టి తాంబూలం ఇవ్వకూడదు` అన్నావు. చెక్కదూలాలు ఉండే రోజుల్లో వాటి మీద బల్లులూ అవీ తిరుగుతాయి, మీద పడతాయనో లేదా దూలాలే పాతబడి విరుగుతాయనో ఏదో అప్పటి కారణాలవల్ల అలా పెట్టి ఉంటారు. ఈ కాంక్రీటు బీమ్ కింద అలాంటివేం జరుగుతాయి? నిన్న సాయంత్రం దీపం పెట్టుకుంటావని కుందిలో వత్తులు అమర్చి, నూనెపోస్తుంటే చూసి ఏమన్నావు? అలా ముందు వత్తులు వేసి, తర్వాత నూనె పొయ్యకూడదనీ, ముందే నూనె పోసి తర్వాత వత్తులు వెయ్యాలని ఏమిటో చెప్పావు? అలాంటివన్నీ రోజురోజుకీ కొన్ని కొత్త నమ్మకాలు నీకెవరు తగిలిస్తున్నారు? ఇలాంటి అనవసరమైన నమ్మకాలు పెంచుకుంటూ, వాటిని పాటిస్తూ, నీ జ్ఞాపకశక్తినంతా ఇందుకే ఖర్చుచేస్తున్నావు! పొద్దున్న ఎన్నెన్నో స్తోత్రాలు వల్లిస్తూ పదకొండు దాటేదాకా ఏమీ తినకుండా గడుపుతావు నిస్త్రాణ వచ్చేదాకా. ఆరోగ్యం కోసం, ఆ బీపీ, షుగరు తగ్గించుకోవడం కోసం ఓ పావుగంట ప్రాణాయామం, ఓ అరగంట వాకింగ్ చేస్తే ఎంత బావుంటుంది? వాటికి మాత్రం టైము లేదంటావు. ఆ స్తోత్ర పాదాల సంఖ్య తగ్గించి, `దేహమే దేవాలయం` అని గుర్తిస్తే బావుణ్ను! నీ ఆరోగ్యాన్ని జాగ్రత్తగా చూసుకుంటే దేవాలయాన్ని పరిశుభ్రం చేసినట్టే. ప్రతిమనిషీ తన ఆరోగ్యానికి తనే బాధ్యుడు. నీకు ఒంట్లో బావుండకపోతే నీకూ కష్టమే, నాన్నగారికీ, అన్నయ్యా వదినలకీ కష్టమే కదా!" అంది రాధ ప్రేమగానూ, సూటిగానూ.

"పొద్దున్నే పెద్ద లెక్చర్ పెట్టావు బానేవుంది! అక్కడికి నేను తీరి కూర్చుని ఆరోగ్యాన్ని పాడు చేసుకుంటున్నట్టు! ఇంతమందిని కని, పెంచాను. ఇప్పటికీ మనవల బాగోగులు చేతనైనంత చూసుకుంటున్నాను. 'ఏదో అమ్మ నమ్మకాలు అమ్మవి' అనుకుని నన్నిలా పోనీరాదూ" చిన్నబుచ్చుకుంటూ అంది జానకి.

"అమ్మా! కోపం తెచ్చుకోకు ప్లీజ్. నువ్వు చెప్పినవి నిజమే. నీకు ఓపిక ఉండి చెయ్యగలిగినపుడే కొన్ని సింపుల్ ఎక్సర్సైజులు అంటే వాకింగ్, ప్రాణాయామంలాంటివి మొదలుపెట్టాలి. కీళ్ళనొప్పులు ఎక్కువైతే వాకింగ్ కష్టమవుతుంది. నువ్వు మాకూ, మాపిల్లలకీ సేవ చేసినన్నాళ్ళూ మా అందరికీ బానే ఉంటుంది. నువ్వు చెయ్యలేకపోతే సంగతి అలా ఉంచు. నువ్వే చేయించుకోవలసిన పరిస్థితి వస్తే మాలో ఎవరు నీకు సేవచేయగలుగుతామో తెలీదు! " గొంతు బరువై ఒక క్షణం ఆగింది రాధ.

కూతురి మనసు అర్థమై జానకి మనసు ఆర్ద్రమైంది.

"పిచ్చిదానా! నువ్వు చిన్నప్పటినుంచీ ఇంతే... ఎక్కువ ఆలోచిస్తావు" తేలిగ్గా నవ్వేయబోయింది గాని గొంతు జీరబోయింది కళ్ళు చెమ్మగిల్లాయి. సర్దుకుని "ఇంక చాల్లే ఈ సుత్తి! నడులోపలికి" అంది కోపం నటిస్తూ.

"ఆగాగు. ఒక్క నిముషం. ఈ ఒక్కటీ విను. పూర్వం ఒకళ్ళింట్లో పెద్ద యజ్ఞం జరుగుతోందట. అక్కడేమో ఒక మూల ఓ పిల్లిని కట్టేశారట. ఆ యజ్ఞం జరిగినంత సేపు మియాంవ్ మియాంవ్‌మంటూ ఆ పిల్లి ఒకటే అరుపులు! అంతా ఎవరి పనుల్లో వాళ్ళుంటే ఓ ముసలాయన మాత్రం ఒక మూల కూర్చుని నవ్వుకుంటున్నాట్ట. ఆయన మనవడు వచ్చి "తాతా! ఎందుకలా నవ్వుతున్నావు? ఆ పిల్లిని ఎందుకలా కట్టేశారు?" అనడిగాడట. అపుడాయన ఏం చెప్పాడో తెలుసా?" కళ్ళు చికిలించి, టీజింగ్‌గా అడిగింది రాధ.

"తెలీదు. చెప్పు తల్లీ త్వరగా చెప్పు. అన్ని పనులూ ఆగిపోయాయి" అంది జానకి నడుం మీద చెయ్యి ఆన్చుకుంటూ.

"మా తాతగారి కాలంలో తరుచు యజ్ఞాలు చేసేవారు, అప్పట్లో మా ఇంట్లో ఓ పిల్లి ఉండేది అది నైవేద్యం కోసం ఉంచినవాటిని ఎంగిలి చెయ్యకుండా ఉండాలని యజ్ఞం జరుగుతునంతసేపూ దాన్ని కట్టేసేవారు. కొన్నేళ్ళ తర్వాత మా తాతగారు పోయారు. ఆ తర్వాత ఆ పిల్లి కూడా చచ్చిపోయింది. తర్వాతి కాలంలో ఎపుడు యజ్ఞం తలపెట్టినా చెయ్యాల్సిన పనుల లిస్టులో మా ఇంట్లో వాళ్ళకి ముందు గుర్తొచ్చేది ఓ పిల్లని ఎక్కడినుంచైనా తెచ్చి ఒక మూల కట్టేయడం!! ఊరంతా తిరిగి ఒక పిల్లి ఎలాగోలా పట్టుకుని తెచ్చి కట్టేశాక యజ్ఞం మొదలు పెట్టేవారు. అలా పిల్లిని కట్టేయక పోతే యజ్ఞం ఫలించదని అందరికీ నమ్మకం ఏర్పడిపోయింది. అదీ ఈ పిల్లికథ. ఇదే తలుచుకుని నవ్వుకుంటున్నా' అన్నాట్ట ఆయన! బావుందా?" అడిగింది రాధ.

"చాలా బావుంది! ఆ విషయం ఆయన అన్నాళ్ళుగా తన పిల్లలకి ఎందుకు చెప్పలేదో?" అంది జానకి వెటకారంగా.

"నాలాంటి 'యంగ్‌లేడీ' చెప్పితే నువ్వు వింటున్నావా? మూలనున్న ముసలాయన చెపితే వాళ్ళెందుకు వింటారు?" కళ్ళు తిప్పుతూ అడిగింది రాధ.

"పెద్దవాళ్ళు చెపితే పిల్లకాయలు వింటే ఎలా? నీలాంటి యంగ్ లేడీ చెపితే నాలాంటి ముసలి వాళ్ళు వినాల్సిందే" ఉడుక్కుంటూ అంది జానకి లోపలికి నడుస్తూ.

వెంట నడుస్తూ "అమ్మా! ఒకమాట. మా ఆఫీసులో ఓ పూజారిగారున్నారమ్మా! ఆయన త్రికాలజ్ఞుడు. ఆయనేం చెప్పారో తెలుసా? ప్రతిరోజూ క్రమం తప్పకుండా ఎవరైతే పావుగంటసేపు ప్రాణాయామం చేస్తారో, వాళ్ళ పిల్లలకి దీర్ఘాయుష్షు లభిస్తుందిట. సూర్య భగవానుడు ఉదయించేవేళ ఎవరైతే అరగంటకి తగ్గకుండా వాకింగ్ చేస్తారో వాళ్ళ మనవలకి అష్టైశ్వర్యాలూ లభిస్తాయిట!" కళ్ళు విప్పార్చి, చేతులు చాచి, 'డ్రమటైజ్' చేస్తూ నమ్మబలికింది రాధ.

వంటగదిలో అప్పుడే పనిమనిషి తోమిపెట్టిన గిన్నెలోంచి ఒక గరిట తీసి రాధని కొట్టబోతున్నట్టు పైకెత్తింది జానకి. రాధ నవ్వుతూ గుమ్మం బైటకి పరుగెట్టింది. ఇన్నాళ్ళకి అమ్మని కొట్టడానికి అమ్మమ్మ వచ్చిందని పకపకా నవ్వుతూ చప్పట్లు కొట్టారు పిల్లలు!

❧ ❧ ❧